

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE
z dne 8. novembra 2017
o spremembah okvira Unije za krizno upravljanje
(CON/2017/47)
(2018/C 34/06)

Uvod in pravna podlaga

Evropska centralna banka (ECB) je 2. in 20. februarja 2017 prejela zahtevi Sveta Evropske unije oziroma Evropskega parlamenta za mnenje o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in zahtevami po razkritju ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagane spremembe uredbe o kapitalskih zahtevah)⁽²⁾.

ECB je 17. in 20. februarja 2017 prejela zahtevi Evropskega parlamenta oziroma Sveta Evropske unije za mnenje o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagane spremembe direktive o kapitalskih zahtevah).

ECB je 2. in 20. februarja 2017 prejela zahtevi Sveta Evropske unije oziroma Evropskega parlamenta za mnenje o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagane spremembe uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje).

ECB je 20. februarja 2017 prejela zahtevi Sveta Evropske unije in Evropskega parlamenta za mnenje o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi s sposobnostjo kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter o spremembi Direktive 98/26/ES, Direktive 2002/47/ES, Direktive 2012/30/EU, Direktive 2011/35/EU, Direktive 2005/56/ES, Direktive 2004/25/ES in Direktive 2007/36/ES⁽⁵⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagane spremembe direktive o sanaciji in reševanju bank) (v nadaljnjem besedilu skupaj: predlagane spremembe uredb in direktiv).

Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz členov 127(4) in 282(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije, saj predlagane spremembe uredb in direktiv vsebujejo določbe, ki vplivajo na naloge ECB, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, v skladu s členom 127(6) Pogodbe in na prispevek Evropskega sistema centralnih bank k nemotenemu vodenju politik pristojnih organov glede stabilnosti finančnega sistema, kakor je navedeno v členu 127(5) Pogodbe. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

1. Izvajanje standarda za skupno sposobnost pokrivanja izgub v Uniji

ECB pozdravlja predlagane spremembe uredb in direktive, katerih namen je izvajanje standarda Odbora za finančno stabilnost za skupno sposobnost pokrivanja izgub⁽⁶⁾ za globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI) s sedežem v Uniji. Z razširitvijo področja uporabe zahtev glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub na drug sklop kreditnih institucij, npr. na druge sistemsko pomembne institucije (DSPI), bi se pojavile težave z umeritvijo, saj imajo te institucije zelo heterogene profile. Če pa se proučuje možnost razširitve področja uporabe, bi bila

⁽¹⁾ COM(2016) 850 final.

⁽²⁾ ECB je o nekaterih predlaganih spremembah uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah sprejela ločeno mnenje, glej Mnenje CON/2017/46. Vsa mnenja ECB so objavljena na spletni strani ECB na naslovu www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ COM(2016) 854 final.

⁽⁴⁾ COM(2016) 851 final.

⁽⁵⁾ COM(2016) 852 final.

⁽⁶⁾ Glej dokument Odbora za finančno stabilnost *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of G-SIBs in Resolution Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet* z dne 9. novembra 2015 (v nadaljnjem besedilu: dokument Odbora za finančno stabilnost o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub), dostopno na spletni strani Odbora za finančno stabilnost na naslovu www.fsb.org.

lahko druga možnost zajetje podsklopa DSPI, ki so podobne GSPI po velikosti, kompleksnosti, poslovnem modelu, medsebojni povezanosti in sistemski pomembnosti, po možnosti z nižjo spodnjo mejo za umeritev. Tako bi lahko natančneje upoštevali razlike v primerjavi z GSPI.

2. Spremembe minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

- 2.1 Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti je sestavljena iz dveh delov: zneska za pokrivanje izgub in zneska za dokapitalizacijo. Predlagane spremembe direktive o sanaciji in reševanju bank⁽¹⁾ (DSRB) in uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje⁽²⁾ (uredba o EMR) dajejo organu za reševanje možnost, da znesek za dokapitalizacijo v okviru minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti prilagodi, da ustrezno odraža tveganja, ki izhajajo iz poslovnega modela, modela financiranja in splošnega profila tveganja⁽³⁾. To organu za reševanje omogoča, da upošteva verjetno zmanjšanje sredstev in drugačen profil tveganja institucije po uporabi instrumentov za reševanje ter znesek za dokapitalizacijo prilagodi novi manjši bilančni vsoti.

Poleg tega ECB meni, da bi bilo treba organu za reševanje omogočiti, da po posvetovanju s pristojnim organom znesek za dokapitalizacijo v okviru minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti prilagodi navzgor, da zagotovi „varnostno rezervo“. Ta mali blažilnik bo zagotovil, da bodo imeli skupina in subjekti, ki nastanejo zaradi reševanja, dovolj sredstev za pokritje dodatnih nepričakovanih izgub in nepredvidenih stroškov, ki lahko nastanejo v obdobju po reševanju, npr. ki lahko nastanejo zaradi končnega rezultata vrednotenja ali so povezani s stroški zaradi izvajanja načrta poslovne reorganizacije. Znesek take varnostne rezerve bi bilo treba določiti v vsakem primeru posebej, odvisno od načrta reševanja za kreditno institucijo.

- 2.2 Predlagane spremembe DSRB in uredbe o EMR organu za reševanje omogočajo, da subjektu da navodilo, naj zagotovi kapital in kvalificirane obveznosti, ki presegajo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, da se pokrijejo morebitne dodatne izgube subjekta in zagotovi zaupanje trga v reševanje⁽⁴⁾. ECB priporoča, da se predlagana navodila za minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti odstranijo, saj povečujejo kompleksnost okvira brez jasnih koristi. Prvič, navodila za minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti lahko zvišajo celotno umeritev zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, saj bi trg ta navodila lahko razumel kot zahtevo, ki jo je treba vedno spoštovati. Pooblastilo organa za reševanje, da navodila za minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, če se redno kršijo, pretvori v strogo zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti⁽⁵⁾, bi lahko utrdilo razumevanje trga, da navodila za minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti dejansko prispevajo k višji zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Drugič, navodila za minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti niso potrebna za utrditev skladnosti z zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, saj je v predlogu Komisije zahteva po skupnem blažilniku že naložena nad zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Tretjič, navodil za minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ni mogoče utemeljiti s tem, da bi se z njimi izognili samodejnim omejitvam glede maksimalnega zneska za razdelitev (MDA), saj kršitev zahteve po skupnem blažilniku, ki je naložena nad zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, v nobenem primeru ne bi smela povzročiti takojšnjih samodejnih omejitev razdelitev⁽⁶⁾. Četrto, navodila za minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se ne zdijo potrebna za večjo fleksibilnost organa za reševanje, saj se lahko zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti po potrebi tudi prilagodi, na primer z upoštevanjem predlagane varnostne rezerve.
- 2.3 V skladu s predlaganimi spremembami direktive o kapitalskih zahtevah⁽⁷⁾ (CRD)⁽⁸⁾ kreditne institucije ne bodo izpolnjevale zahteve po skupnem blažilniku, če ne bodo imele dovolj kapitala in kvalificiranih obveznosti za hkratno izpolnitev zahteve po skupnem blažilniku, kapitalskih zahtev in minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Ker se zahteva po skupnem blažilniku naloži nad minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti⁽⁹⁾ (prvi scenarij) in kapitalskimi zahtevami⁽¹⁰⁾ (drugi scenarij), je treba pooblastila za

⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

⁽³⁾ Predlagani novi člen 45c(3) DSRB in predlagani novi člen 12d(3) uredbe o EMR.

⁽⁴⁾ Glej predlagani novi člen 45e(1) DSRB in predlagani novi člen 12f(1) uredbe o EMR.

⁽⁵⁾ Glej predlagani novi člen 45e(3) DSRB.

⁽⁶⁾ Glej odstavek 2.9 in 2.10.

⁽⁷⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽⁸⁾ Glej predlagani novi člen 141a CRD.

⁽⁹⁾ Glej predlagani novi člen 141a(1)(d) CRD.

⁽¹⁰⁾ Glej predlagani novi člen 141a(1)(a), (b) in (c) CRD.

obravnavanje kršitev v zvezi z blažilniki prilagoditi glede na osnovno stanje. Pri prvem scenariju je primerno, da organ za reševanje zahteva načrt za ponovno vzpostavitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, pri drugem scenariju pa bi moral ukrepati pristojni organ v skladu s CRD.

- 2.4 Postopek za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost zaradi kršitev v zvezi z blažilniki, ki se naložijo nad minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ⁽¹⁾, bi bilo treba spremeniti tako, da bi vključeval posvetovanje s pristojnim organom, kakor je že določeno v zvezi z drugimi ovirami. Poleg tega bi morali organom za reševanje omogočiti večjo fleksibilnost glede rokov, da bi zagotovili, da ima kreditna institucija po potrebi dovolj časa, da pripravi najustreznejšo strategijo za obravnavo kršitev v zvezi z blažilniki. ECB pozdravlja predlog Komisije, ki organu za reševanje omogoča, da kot del ukrepov za obravnavo ovir za rešljivost zahteva, da institucija spremeni profil zapadlosti instrumentov za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ⁽²⁾.
- 2.5 ECB priporoča, da se v predlaganih spremembah DSRB in uredbe o EMR pojasni, da so organi za reševanje zadolženi za spremljanje ravni razpoložljivih instrumentov, primernih oziroma kvalificiranih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ter samega količnika minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ob upoštevanju vseh izračunov odbitkov. Prav tako bi bilo treba pojasniti, da so organi za reševanje zadolženi tudi za spremljanje skladnosti z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter obveščanje pristojnega organa o vseh kršitvah in drugih pomembnih dogodkih, ki bi lahko vplivali na sposobnost kreditne institucije za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ali navodil za minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.
- 2.6 V primeru kršitve minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki sovpada s kršitvijo kapitalskih zahtev, bi moral pristojni organ najprej obravnavati kršitev kapitalskih zahtev in sprejeti ustrezne ukrepe, tj. sprejeti nadzorniške ukrepe ali po posvetovanju z organom za reševanje uporabiti pooblastila za zgodnje posredovanje. To posvetovanje bi moralo biti kratko, da se zagotovi hiter odziv na kršitev kapitalskih zahtev. Poleg tega mora organ za reševanje pri izvajanju pooblastila za obravnavo kršitve minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti upoštevati ukrepe, ki jih sprejme pristojni organ.
- 2.7 V skladu s predlaganimi spremembami uredbe o kapitalnih zahtevah ⁽³⁾ (CRR) se za predčasni odkup kvalificiranih obveznosti zahteva predhodno dovoljenje, da se prepreči zmanjšanje obveznosti, primernih za reševanje s sredstvi upnikov. Za izdajo takega dovoljenja bi moral biti pristojen organ za reševanje, saj je pristojen tudi za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter določitev zneska in kakovosti instrumentov, ki bodo potrebni za preferenčno strategijo reševanja ⁽⁴⁾.

Organ za reševanje bi se moral v primerih, ko kreditna institucija opravi konverzijo obveznosti, primernih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, v kapitalne instrumente, da zagotovi skladnost s kapitalnimi zahtevami, posvetovati s pristojnim organom, saj je morda potrebna odobritev takega ukrepa, da se ohrani kapitalna pozicija institucije kot delujočega podjetja. V spremembah bi bilo treba tudi pojasniti, da ta zahteva za predhodno dovoljenje velja tudi za instrumente kvalificiranih obveznosti s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, kadar subjekt ali skupina v postopku reševanja krši minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

- 2.8 ECB razume smisel predlaganih sprememb CRD, ki določajo, da se samodejne omejitve MDA ne uporabljajo, kadar je kršitev zahteve po skupnem blažilniku posledica nezmožnosti institucije, da nadomesti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril glede primernosti ali meril glede zapadlosti za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ⁽⁵⁾. To izvzetje bi bilo treba razširiti, tako da bi vključevalo tudi primer, ko institucija krši zahtevo po skupnem blažilniku, ki je naložena nad zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ⁽⁶⁾, zaradi zmanjšanja kapitala, ne krši pa zahteve po skupnem blažilniku, ki je naložena nad kapitalnimi zahtevami. Kreditna institucija ima lahko v tem primeru še vedno relativno visoko raven kapitala, ki bi brez minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti zadoščala za izpolnjevanje kapitalnih zahtev in zahteve po skupnem blažilniku.

⁽¹⁾ Glej predlagani novi člen 17(5)(h1) DSRB.

⁽²⁾ Glej predlagani novi člen 17(5)(j1) DSRB.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽⁴⁾ To je skladno s stališčem iz odstavka 2.6.

⁽⁵⁾ Glej predlagani novi člen 141a(2) CRD.

⁽⁶⁾ Glej predlagani novi člen 141a(1)(d) CRD.

- 2.9 ECB priporoča, da se predlagano izvzetje iz uporabe omejitev MDA v primeru, ko kreditni instituciji primanjkuje instrumentov za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ne omeji na šestmesečno obdobje, saj to morda ni zadosten odlog samodejne uporabe omejitev MDA in bi tako lahko še dodatno okrepilo pretrese na trgih financiranja, kadar je treba izdati nove kapitalske ali dolžniške instrumente ⁽¹⁾. Izvzetje bi se moralo namesto tega uporabljati za 12-mesečno obdobje, tako da bo imela institucija več časa za izdajo instrumentov, primernih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. To je zlasti pomembno, ker imajo instrumenti za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na splošno krajšo zapadlost kot kapitalski instrumenti ter tako povzročajo večje tveganje refinanciranja, ki lahko sovpadajo s prihodnjim pretresom na trgih financiranja.
- 2.10 S stališča finančne stabilnosti med kreditnimi institucijami niso zaželeni navzkrižna imetja obveznosti za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Da se prepreči dvojno štetje in omeji širjenje negativnih vplivov, bi se morala pravila za odbitke uporabljati za vsa imetja zunanjih obveznosti za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, tj. tistih, ki se izdajo subjektom zunaj skupine v postopku reševanja, ne glede na vrsto kreditne institucije, tj. ne samo pri GSPI. Za vse kreditne institucije bi se morala uporabljati enaka metoda, kot se zdaj predlaga za GSPI, tj. od obveznosti, primernih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, in od kapitala se odštejejo odbitki na podlagi ustreznega pristopa v zvezi z odbitki. Na splošno bi morali biti drugi vidiki pravil o odbitkih skladni s tem, kar je bilo dogovorjeno na mednarodni ravni za skupno sposobnost pokrivanja izgub, tj. v dokumentu Odbora za finančno stabilnost o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub in v okviru Basel III ⁽²⁾, tudi za bančne skupine z več kot enim subjektom v postopku reševanja in več kot eno skupino v postopku reševanja.
- 2.11 S stališča finančne stabilnosti bi se lahko poslabšala rešljivost, če bi bili imetniki novih „neprednostnih“ nadrejenih dolžniških instrumentov in podrejenih dolžniških instrumentov mali investitorji. Zato bi bilo treba razmisliti o jasnih in lahko razumljivih zahtevah glede razkritja in drugih zaščitnih ukrepov za izboljšanje ozaveščenosti investitorjev o tveganjih, povezanih s takimi instrumenti. Prav tako bi bilo priporočljivo razmisliti o možnosti, da bi za vsak instrument zahtevali najnižjo nominalno vrednost vsaj 100 000 EUR na enoto. Tako bi zvišali naložbeni prag in tudi izboljšali ozaveščenost investitorjev, s tem pa omejili neposredne investicije malih investitorjev. V zvezi s temi vprašanji bi si morali prizadevati za skupen okvir na ravni Unije, da bi se izognili različnim pristopom držav članic, ki bi povzročili razdrobljenost trga Unije za te instrumente ⁽³⁾.
- 2.12 Pojasniti bi bilo treba, kako se obravnavajo skupine, ki se rešujejo po pristopu z več vstopnimi točkami. Prvič, opredelitev „skupine v postopku reševanja“ ne bi smela vključevati podrejenih družb tretjih držav, ki so same vstopne točke, saj se te v primeru reševanja obravnavajo ločeno od ostalih delov skupine ⁽⁴⁾. Drugič, v spremembah bi morali pojasniti, da je treba minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na ravni subjekta v postopku reševanja izpolnjevati na konsolidirani podlagi na ravni skupine v postopku reševanja ⁽⁵⁾. Tretjič, predlagana pravila o odbitkih od kvalificiranih obveznosti, ki se uporabljajo za skupine, ki se rešujejo po pristopu reševanja z več vstopnimi točkami ⁽⁶⁾, bi morala v celoti upoštevati dokument o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub v zvezi z dovoljenimi prilagoditvami in sestavnimi deli formule.

3. Prehodna ureditev za minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

- 3.1 Eden od ključnih dejavnikov pri izvajanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za posamezne subjekte je določitev ustreznega prehodnega obdobja. Potencialno visoka raven primanjkljaja pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se lahko pojavi ob uvedbi novih harmoniziranih ravni, lahko nekaterim kreditnim institucijam povzroči velike težave pri pravočasnem izpolnjevanju teh zahtev v sedanjem makroekonomskem okolju. ECB zato predlaga, da se za vse kreditne institucije uvede ustrezno minimalno prehodno obdobje, ki ne bi smelo biti krajše od obdobja, ki je v dokumentu o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub določeno za GSPI. Poleg tega bi morali organu za reševanje omogočiti fleksibilnost, da v vsakem posameznem primeru določi končno obdobje za uskladitev, ki je daljše od tega harmoniziranega

⁽¹⁾ Treba je opozoriti, da lahko pride do kršitve zahteve po skupnem blažilniku tudi pri visoki ravni regulativnega kapitala, ko kreditna institucija dejansko velik del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti izpolnjuje s kapitalom in ne z drugimi obveznostmi, primernimi za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

⁽²⁾ Dostopno na spletni strani Banke za mednarodne poravnave (BIS) na naslovu www.bis.org.

⁽³⁾ Glej tudi odstavek 3.5 Mnenja CON/2017/23.

⁽⁴⁾ Tako pojasnilo glede obravnavanja podrejenih družb tretjih držav bi lahko bistveno vplivalo na minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za te vrste skupin.

⁽⁵⁾ Glej predlagani novi člen 11(3) CRR.

⁽⁶⁾ Glej predlagani novi člen 72e(4) CRR.

minimalnega obdobja. ECB priporoča, da se pojasni, da bi moralo kakršno koli podaljšanje obdobja za posamezno institucijo prek minimalnega prehodnega obdobja temeljiti na oceni težav pri izpolnjevanju zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, s katerimi bi se ta institucija soočila zaradi omejenega dostopa do trga ali omejene tržne zmogljivosti ali zaradi podobnih omejitev v zadevnem makroekonomskem okolju.

- 3.2 ECB razume smisel tega, da se za instrumente, primerne za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, uvajajo nova merila primernosti, s katerimi se ta merila usklajujejo z merili primernosti za skupno sposobnost pokrivanja izgub ⁽¹⁾ in ki uvajajo dodatne značilnosti, ki izboljšujejo stalnost instrumentov, primernih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ⁽²⁾. Ta nova merila bodo pomagala pri zagotavljanju sposobnosti minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za pokrivanje izgub na točki reševanja. Vendar lahko dodatne značilnosti, ki presegajo merila primernosti za skupno sposobnost pokrivanja izgub, povzročijo dodaten primanjkljaj, npr. s tem, da postanejo obveznosti s klavzulo o predčasni zapadlosti oziroma pospešitvi neprimerne, kar je treba upoštevati pri določitvi končnega prehodnega obdobja za uskladitev z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v vsakem posameznem primeru. Druga možnost bi bila, da se besedilo predlaganih sprememb CRR preoblikuje tako, da se določi, da se bodo za obveznosti, ki so bile prej primerne za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, niso pa skladne z novimi dodatnimi značilnostmi, uporabljala predhodna pravila, kar pomeni, da bodo še naprej primerne, kot so po sedanjih ureditvi. Taka uporaba predhodnih pravil bi se morala postopno izteči v razumnem obdobju.
- 3.3 V zvezi z zahtevo, da je treba obveznosti, ki izhajajo iz dolžniških instrumentov z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, izključiti iz kvalificiranih obveznosti, je treba dodatno pojasniti pomen „vgrajenih izvedenih finančnih instrumentov“. To se morda lahko doseže s pripravo ustreznih regulativnih tehničnih standardov ⁽³⁾.

4. Ukrepi za zgodnje posredovanje

- 4.1 Med nadzorniškimi ukrepi po CRD ⁽⁴⁾ in uredbi o EMN ⁽⁵⁾ ter ukrepi za zgodnje posredovanje, določenimi v DSRB, obstaja pomembno prekrivanje, tako z vidika vsebine kot tudi z vidika pogojev za njihovo uporabo. To prekrivanje povzroča znatne izzive pri izvajanju okvira za zgodnje posredovanje v praksi, še posebej zaradi nejasnosti glede pogojev za zgodnje posredovanje.
- 4.2 Poleg tega je treba pooblastila ECB za zgodnje posredovanje izvajati na podlagi posameznih nacionalnih ureditev, s katerimi se prenaša DSRB ⁽⁶⁾. To povzroča negotovost glede ukrepov, ki so na voljo, in pogojev za njihovo izvajanje v posamezni državi članici.
- 4.3 Zato ECB priporoča, da se iz DSRB odstranijo tisti ukrepi za zgodnje posredovanje, ki so na voljo že v CRD in v uredbi o EMN, ter da se uredba o EMR spremeni tako, da se v uredbi določi pravna podlaga za pooblastila ECB za zgodnje posredovanje in s tem omogoči dosledna uporaba teh pooblastil.

5. Instrument moratorija pred reševanjem

- 5.1 Predlagane spremembe DSRB dajejo pristojnim organom in organom za reševanje nova pooblastila za določitev mirovanja obveznosti plačila in izročitve. ECB na splošno pozdravlja harmonizacijo teh pooblastil na ravni Unije, vendar pa pričakuje, da se bodo ta daljnosežna pooblastila izvajala le v izjemnih okoliščinah, če sploh. Ker je instrument moratorija izjemen ukrep in negativno vpliva na pogodbe, bi bilo treba o njem odločiti ob tesnem usklajevanju vseh zadevnih organov. ECB priporoča, da se uvede postopek, po katerem se bo odgovornost za instrument moratorija dodelila pristojnemu organu ali organu za reševanje, odvisno od tega, ali se moratorij uvede pred ugotovitvijo, da subjekt „propada ali bo verjetno propadel“, ali po njej. Ta postopek bi moral praviloma preprečevati uvedbo zaporednih moratorijev. Samo izjemoma, zaradi posebnih okoliščin in v skladu z načelom sorazmernosti, bi moral imeti organ za reševanje možnost uvedbe dodatnega moratorija, da premosti obdobje med ugotovitvijo, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, in sprejetjem ukrepa za reševanje.

⁽¹⁾ Glavna preostala razlika je, da se podrejenost ne zahteva za vse institucije in da so strukturirani vrednostni papirji pod nekaterimi pogoji primerni za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

⁽²⁾ Glej predlagani novi člen 72b(2) CRR, in sicer točko (h) glede spodbud za odkup, točko (j) glede opcij odpoklica, ki se uveljavijo izključno po lastni presoji izdajatelja, točko (k) glede potrebe po skladnosti s členoma 77 in 78 CRR, točko (l) glede odsotnosti omembe predčasnega odplačila, točko (m) glede neobstoja imetnikovih pravic do pospešitve in točko (n) glede tega, da raven izplačil ni odvisna od bonitete institucije.

⁽³⁾ Glej tudi odstavek 2.1.2 Mnenja CON/2017/6.

⁽⁴⁾ Glej zlasti člen 104 CRD.

⁽⁵⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63), zlasti člen 16.

⁽⁶⁾ Skladno s členom 4(3) uredbe o EMN.

- 5.2 Na splošno bi moral biti instrument moratorija pred reševanjem ločen in neodvisen od ukrepov za zgodnje posredovanje. Glavni namen moratorija pred reševanjem bi moral biti preprečitev resnega poslabšanja bilance stanja kreditne institucije. Instrument moratorija pred reševanjem bi dal pristojnemu organu dovolj časa, da bi po potrebi dokončal oceno, ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, tudi ob upoštevanju časa, ki je potreben za tako formalno odločitev, o kateri se je treba tudi posvetovati z organom za reševanje. Poleg tega ima organ za reševanje zaradi moratorija dodaten čas, da se vzporedno začne pripravljati na svoje naloge reševanja. Najdaljše obdobje moratorija bi moralo znašati skupaj pet delovnih dni, kar je omejitev, ki je potrebna tudi glede na velik vpliv moratorija na pravice upnikov. ECB opozarja, da daljša obdobja, v katerih vlagatelji nimajo dostopa do svojih vlog, načenjajo zaupanje v bančni sistem in lahko celo povzročijo tveganja za finančno stabilnost.
- 5.3 Učinkovit moratorij pred reševanjem mora imeti najširši možni obseg, da omogoči pravočasen odziv na likvidnostne odlive. Splošno izvzetje za krite vloge in terjatve v okviru odškodninskih shem za vlagatelje bi bilo treba nadomestiti z omejenimi diskrecijskimi izvzetji, ki jih lahko odobri pristojni organ, da se ohrani nekaj fleksibilnosti. Pristojni organ bi lahko v skladu s tem pristopom na primer vlagateljem dovolil, da vsak dan dvignejo omejen znesek vlog, skladno z ravno zaščito, določeno v direktivi o sistemih jamstva za vloge ⁽¹⁾, pri tem pa bi upošteval morebitne likvidnostne in tehnične omejitve. Vzpostaviti bi bilo treba nekatere zaščitne ukrepe za varovanje pravic vlagateljev, kot je jasno obveščanje o tem, kdaj bo ponovno omogočen dostop do vlog. Poleg tega bi bilo treba oceniti možne posledice po direktivi o sistemih jamstva za vloge, saj instrument moratorija pred reševanjem ne bi bil koristen, če bi se štel, da povzroči nerazpoložljivost vlog po navedeni direktivi.
- 5.4 ECB priporoča, da se sedanja izvzetja iz moratorija, povezana z infrastrukturami finančnega trga, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami, razširijo tudi na (a) centralne depotne družbe tretjih držav, ki jih prizna Evropski organ za vrednostne papirje in trge v skladu z uredbo o centralnih depotnih družbah ⁽²⁾, in (b) plačilne sisteme tretjih držav, za katere velja ureditev skupnega pregleda, pri kateri sodeluje vsaj ena centralna banka v Evropskem sistemu centralnih bank. Mirovanje, ki udeležencu (kreditni instituciji) prepoveduje izvajanje kakršnih koli plačil infrastrukturi finančnega trga, bo dejansko povzročilo, da udeleženec ne bo več mogel izpolnjevati svojih obveznosti, ko bodo zapadle. V zvezi s plačilnimi obveznostmi do infrastruktur finančnega trga bi to povzročilo neplačilo udeleženca. Če se ta vrsta plačil ne izvzame, bi moratorij dejansko lahko povzročil in razširil sistemsko tveganje, preden bi začeli delovati zaščitni ukrepi infrastrukture finančnega trga ⁽³⁾.
- 5.5 Predlagana harmonizacija pooblastil v zvezi z moratorijem pred reševanjem prav tako ne bi smela posegati v druga pooblastila v zvezi z moratorijem, npr. pooblastila nadzornih ali pravosodnih organov, ki so uvedena na nacionalni ravni za zaščito načela *par condicio creditorum* (enako obravnavanje upnikov) po začetku insolvenčnega postopka. Če se po uvedbi moratorija ne začne reševanje kreditne institucije, npr. ker organ za reševanje ugotovi, da reševanje ne bi bilo v javnem interesu, lahko taki nacionalni instrumenti spet pridejo v poštev. Do podobnega primera bi lahko prišlo, če bi se v zvezi s subjektom, ki propada, po uporabi instrumentov za reševanje začel insolvenčni postopek.
- 5.6 Izvzetja v DSRB, ki veljajo za centralne banke, tudi v zvezi z instrumentom moratorija pred reševanjem, bi bilo treba razširiti tako, da bi vključevala tudi Banko za mednarodne poravnave (BIS). BIS ima nalogo, da spodbuja sodelovanje med centralnimi bankami, zagotavlja dodatne možnosti za mednarodne finančne operacije in deluje kot skrbnik ali zastopnik pri mednarodnih finančnih poravnava. Zato je primerno, da se po DSRB obravnava podobno kot centralna banka.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149). Člen 8(4) navedene direktive na primer določa, da morajo imeti vlagatelji v prehodnem obdobju v petih delovnih dneh po vložitvi zahtevka za izplačilo dostop do ustreznega zneska svojih kritih vlog, s katerim lahko krijejo življenjske stroške.

⁽²⁾ Glej člen 25 Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).

⁽³⁾ Zato obstaja na ravni Unije in na mednarodni ravni (predpisi o dokončnosti poravnave in ključne lastnosti, ki jih je določil Odbor za finančno stabilnost) soglasje glede potrebe po zaščiti finančnih obveznosti, povezanih z infrastrukturami finančnega trga, pred moratorijem.

- 5.7 Dodatno bi bilo treba oceniti tudi priznavanje instrumenta moratorija po pravu tretjih držav, posebej v primerih, kjer še ni bil vzpostavljen mehanizem za priznavanje. Zlasti bi bilo treba skrbno proučiti možne posledice instrumenta moratorija v povezavi z univerzalnim protokolom o mirovanju pravic v postopku reševanja (*Universal Resolution Stay Protocol*) združenja *International Swaps and Derivatives Association* iz leta 2015, ki priznava samo krajše obdobje mirovanja pravic z možnostjo izvzetja v zvezi z jurisdikcijami, ki naknadno spremenijo trajanje zakonskega mirovanja pravic.
- 5.8 Skrbno bi bilo treba oceniti tudi možne posledice bonitetnih regulativnih zahtev glede na predlagano trajanje instrumentov moratorija in predvideno mirovanje pravice do odpovedi ali pobota/poravnave.
6. **Ocena, ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, v zvezi z manj pomembnimi kreditnimi institucijami, za katere je neposredno pristojen Enotni odbor za reševanje**

Čprav spremembe uredbe o EMR, ki jih predlaga Komisija, tega ne obravnavajo, je treba nujno nameniti pozornost postopku za reševanje, ki je določen v uredbi o EMR. Zlasti vodi neskladje med pristojnostmi ECB in Enotnega odbora za reševanje v zvezi s posameznimi institucijami skupaj s sedanjim besedilom uredbe o EMR v pomanjkanje pravne varnosti glede tega, kateri organ je pristojen za ocenjevanje, ali manj pomembna kreditna institucija, za katero je neposredno pristojen Enotni odbor za reševanje, propada ali bo verjetno propadla. Iz jezikovne razlage člena 18 uredbe o EMR izhaja, da je v zvezi z nekaterimi manj pomembnimi kreditnimi institucijami ECB pristojna za izvedbo ocene, ali propadajo ali bodo verjetno propadle, vendar ta razlaga ne upošteva omejitev primarnega prava Unije. Iz sistemske razlage pravnega okvira Unije namreč izhaja, da bi morala biti za manj pomembne čezmejne skupine in druge manj pomembne kreditne institucije, za katere je neposredno pristojen Enotni odbor za reševanje, ocena, ali propadajo ali bodo verjetno propadle, zunaj neposredne pristojnosti ECB in namesto tega v pristojnosti pristojnih nacionalnih organov, ki so pristojni nadzorni organi za manj pomembne kreditne institucije na podlagi uredbe o EMN⁽¹⁾. ECB priporoča, da se predlagane spremembe uredbe o EMR razširijo tako, da bodo izrecno določale, da je za oceno, ali manj pomembne kreditne institucije v pristojnosti Enotnega odbora za reševanje propadajo ali bodo verjetno propadle, pristojen ustrezeni pristojni nacionalni organ⁽²⁾.

Konkretne spremembe besedila predlaganih sprememb uredb in direktiv, ki jih predlagajo zaposleni v ECB, so skupaj s pripadajočimi pojasnili navedene v ločenem tehničnem delovnem dokumentu. Tehničnega delovnega dokumenta ni sprejel Svet ECB. Tehnični delovni dokument je dostopen v angleščini na spletni strani ECB.

V Frankfurtu na Majni, 8. novembra 2017

Predsednik ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Glej člen 6(4) uredbe o EMN.

⁽²⁾ Enake pripombe veljajo smiselno tudi za določbe člena 21 uredbe o EMR.